

5. Biologický přírodní zákon

written by Vladimír Bartoš | 7. 11. 2025

KVINTESENC

Zákon chápání každé tzv. nemoci jako součásti (z hlediska vývoje pochopitelného) smysluplného biologického speciálního programu přírody

Dr. med. Ryke Geerd Hamer

[Zdroj](#)

Přeložil: Vladimír Bartoš

Když jsem v roce 1981 objevil [„železné pravidlo rakoviny“](#) (1. biologický přírodní zákon) a [dvoufázovost onemocnění](#) (2. biologický přírodní zákon) a v [říjnu 1981](#) je předložil jako habilitační práci na univerzitě v Tübingenu, věřil jsem, že jsem objevil souvislosti [rakoviny](#).

O dva roky později jsem v průběhu svého dalšího výzkumu zjistil, že nejen rakovina, ale i všechna ostatní onemocnění zjevně probíhají podle těchto dvou biologických přírodních zákonů.

V roce 1987 se mi na základě embryologie a behaviorální vědy podařilo objevit [třetí](#) a [čtvrtý biologický přírodní zákon](#).

K mému překvapení jsem zjistil, že všechna onemocnění v celé medicíně lze vysvětlit podle těchto čtyř biologických přírodních zákonů a reprodukovat v každém jednotlivém případě. Díky tomuto biologickému pohledu jsem téměř nevyhnutelně dospěl k doslova dechberoucímu závěru:

Když jsem se zabýval onemocněními podle jednotlivých [zárodečných listů](#) zvlášť, zjistil jsem, že zjevně existuje biologický smysl.

Zjistil jsem, že takzvané nemoci nejsou nesmyslnými chybami přírody, se kterými je třeba bojovat, ale že každá nemoc je smysluplným jevem, takže jsem byl doslova nucen se u každé z nich ptát:

- Čím byla tato „nemoc“ způsobena?
- Jaký to má biologický smysl?

Došel jsem k závěru, že u většiny nemocí můžeme biologický smysl pochopit pouze z embryologie. Dále jsem došel k závěru, že do tohoto biologického chápání smyslu musíme zahrnout i biologicko-sociální souvislosti. Nakonec jsem si položil otázku, zda naše dosavadní chápání podstaty nemocí pomocí pojmu „nemoc“ nebylo samo o sobě nesprávné, protože jsme si nebyli vědomi biologického smyslu „nemocí“.

Podařilo se mi prokázat, že biologický smysl tzv. nemocí závisí na zárodečných listech. To je nesmírně důležité a dokonce jeden z ústředních pilířů pro pochopení celé Germanische Heilkunde®. Z toho pro mě vyplynulo zcela nové nosologické chápání dřívějšího pojmu nemoc. Z tohoto důvodu již vlastně nemůžeme hovořit o nemoci v dřívějším smyslu, ale o [smysluplném zvláštním programu přírody](#). Začátek tohoto speciálního programu, [DHS](#), je již [smysluplným procesem](#) pro spuštění tohoto [smysluplného biologického speciálního programu \(SBS\)](#).

Od doby, kdy již nechápeme domnělé „nemoci“ jako „zlo“, poruchy přírody nebo Boží trest, ale jako součásti nebo jednotlivé fáze našich [smysluplných biologických speciálních programů přírody](#), má biologický smysl obsažený v každém [SBS](#) samozřejmě rozhodující význam.

[SBS](#) má tedy [smysluplný biologický účel](#), nebo: pomocí [SBS](#) má být dosaženo něčeho [smysluplného](#) nebo biologicky nezbytného. Jak jsme však viděli (viz schéma zárodečných listů = [5 biologických zákonů přírody](#)), biologický smysl spočívá jednou ve fázi aktivního konfliktu a jindy ve fázi vyřešeného konfliktu. Zde si matka příroda jednoduše dovolila realizovat obojí, avšak zcela správně v různých skupinách zárodečných listů, ačkoli orgány řízené starým mozkem a orgány řízené velkým mozkem jsou jinak ve svém chování diametrálně odlišné:

Orgány řízené starým mozkem provádějí buněčné množení v [ca-fázi](#), orgány řízené velkým mozkem provádějí buněčný úbytek v [ca-fázi](#). Ale pokud jde o jejich biologický smysl, nesmíme zapomínat, že matka příroda (viz houby a mykobakterie) má již od [DHS](#) na zřeteli [pcl-fázi](#). Od DHS se totiž množí [mykobakterie](#) (Tbc), které se však uplatní až při konfliktolýze, tzn. že se „předprodukuje“ pouze tolik mykobakterií, kolik je později potřeba k odstranění nádoru.

Příklad: Pokud se ve střevě zasekne kus jídla, který byl příliš nenasytně zkonsumován, aby se k němu nedostal konkurent, protože je příliš velký, pak jedinec trpí kolikou. Spolu s touto kolikou, která je v tomto případě DHS, se nyní spustí [smysluplný biologický speciální program](#), tj. nyní roste proximálně, tedy směrem nahoru nebo k ústům, rakovina tlustého střeva. To znamená rychlé množení buněk (v konvenční medicíně: silně mitoticky rostoucí, vysoce maligní)! Současně se stejně rychle množí mykobakterie (pokud jedinec měl alespoň jednu z tohoto druhu v zásobě).

Biologický smysl je: Rakovina tlustého střeva se skládá z milionů „jednorázových buněk“, které produkují zvláště silné trávicí šťávy. Produkují se doslova litry trávicích šťáv, které rozloží příliš velký kus, zmenší ho a nakonec je dostatečně malý, aby prošel. To je konfliktolýza. Od tohoto okamžiku pracují mykobakterie – řízené mozkem, ale také samy díky mnoha

miliónům let zkušeností vědí, které (jednorázové) buňky mohou rozložit a které ne – a odstraňují výhradně jednorázové buňky, tedy nádor. Celý proces probíhá za silného typického nočního pocení směrem k ránu a vysoké, později subfebrilní (mírné) teploty. Nově vzniklé buňky jsou tedy jednoduše rozloženy kauterizací a později zůstává jizva.

Pacient se nyní musí naučit tomuto konceptu rozumět a aplikovat ho. U nás tento „ošklivý nestravitelný konflikt“ kvůli „nestravitelnému soustu“ obvykle již není soustem jídla, ale „nestravitelným soustem v přeneseném smyslu“. Tedy: auto, dům, dědictví, zmařený obchod nebo prohraný soudní spor.

Biologicky „archaicky“ však stále reagujeme, jako by to byl skutečný nestravitelný kus jídla, který nám způsobil „ošklivý nestravitelný konflikt“.

Podobná situace nastává v ženském prsu: (biologický smysl: v ca-fázi).

Pokud pravoruká žena prožije konflikt matka/dítě, vyvine se u ní v levém prsu adenoidní rakovina prsní žlázy, tj. dochází k rozmnožení prsní žlázové tkáně. Biologický smysl je jednoznačně poskytnout pomoc kojenci, který například v důsledku nehody trpí poruchou vývoje, tím, že dostává více mateřského mléka. Tím se organismus matky snaží kompenzovat vzniklou škodu. Dokud tedy konflikt trvá, roste takzvaný nádor prsní žlázy, tj. pokračuje zvýšená produkce mléka. Teprve v okamžiku, kdy je kojenec opět zcela v pořádku, dojde k vyřešení konfliktu, tj. růst prsní žlázy se zastaví. Později zůstane kavernózní dutina. Ta může být buď úplnou dutinou více či méně naplněnou tekutinou, nebo jakousi ztenčenou oblastí, jako houba nebo ementál. V každém případě má prso opět téměř stejný vzhled jako předtím a je plně funkční, jak z hlediska současného kojení, tak z hlediska budoucí schopnosti kojit. U žen v takzvaných civilizovaných zemích se tyto procesy samozřejmě odehrávají většinou mimo období kojení.

Pokud žena v civilizaci prožívá konflikt matka/dítě, když již nekojí, pak takový nádor mléčné žlázy roste a napodobuje účel poskytování většího množství mléka kojenci, který sice existuje jako dítě, ale většinou již není kojencem.

Jinak je tomu u konfliktu vody a tekutin (velký mozek-mezoderm), kde v konfliktní fázi vidíme nekrózu v ledvinové tkáni a současně je vždy zvýšený krevní tlak, který však má smysl funkčně kompenzovat díru v ledvinové tkáni vytvořenou nekrózou, aby mohlo být vylučováno dostatečné množství moči a močoviny. V pcl fázi se z nekrózy ledviny vytvoří kapsida naplněná tekutinou.

Tomuto jevu říkáme cysta ledviny. Uvnitř cysty nyní dochází k silnému množení buněk, na jehož konci, po 9 měsících, se místo tekutiny vytvoří pevná buněčná tkáň s vlastním cévním systémem. Během této doby cysta „proroste“ všemi okolními tkáněmi, které se však později, když cysta ztverdne, samy odloučí.

Zde spočívá biologický smysl ve fázi pcl, tj. trvalé zvětšení na konci fáze hojení, a to jak parenchymatózní, tak funkční. Proč to matka příroda takto řeší, zatím zcela nechápeme. Je možné, že skutečné parenchymatózní a funkční zvětšení orgánu, které má být trvalé, není možné „tak rychle“, jak je tomu v případě rychlé mitózy „odpadních buněk“, protože tam na tom stejně tak přesně

nezáleží. Tyto buňky jsou totiž plánovány pouze na krátkou dobu a poté jsou stejně opět odbourány.

U karcinomů řízených mozkovou kůrou spočívá biologický smysl opět v ca-fázi, ale na rozdíl od buněčné proliferace pozorované v orgánech ovládaných starým mozkem zde dochází k opaku: a to prostřednictvím buněčného úbytku dlaždicového epitelu, který se pak ve fázi hojení znovu vybuduje.

Protože však dosud nikdo nic nevěděl, byly restituce nebo doplnění nekroz a vředů v pcl-fázi také označovány jako rakovina nebo sarkom, protože při nich dochází také k buněčnému množení (mitóze) s velkými buňkami a velkými jádry – avšak za účelem hojení. Nyní také chápeme, proč jsme nikdy nemohli pochopit vznik rakoviny, dokud jsme nepochopili tyto souvislosti a především vývojový mechanismus vzniku našich biologických konfliktních programů. *La medicina sagrada* (jak říkají Španělé) všechno obrátila naruby, nic už není pravda, kromě [faktů](#).

Ale nejen každý smysluplný biologický speciální program má svůj biologický smysl, ale také kombinace takových SBS ve smyslu schizofrenické konstelace má zase zcela zvláštní biologický smysl, jakoby „nadpřirozený smysl“. Tím se nemyslí nic transcendentálního, ideologického nebo duchovního, ale skutečnost, že matka příroda má zjevně možnost, resp. si osvojila schopnost, v zdánlivě beznadějných situacích (např. psychózy) otevřít nové dimenze, díky nimž má jedinec ještě šanci tuto těžkou situaci překonat. I zde otevírá Germanische Heilkunde® nové dimenze smysluplné terapeutické péče.

S 5. biologickým přírodním zákonem se Germanische Heilkunde® konečně stala kompletní. Je to kvintesence nebo quinta essencia. My lidé můžeme nyní poprvé s veškerou skromností vidět a dokonce pochopit, že nejen celá příroda je uspořádaná, ale že i každý jednotlivý proces v přírodě má smysl, dokonce i v rámci celku. A že procesy, které jsme dosud nazývali „nemocemi“, nebyly nesmyslnými poruchami, které museli opravit čarodějovi učni, ale s úžasem vidíme, že to všechno nebylo vůbec nesmyslné, zlé a nemocné.

Další texty ke studiu:

[GNM: PĚT BIOLOGICKÝCH ZÁKONŮ NOVÉ MEDICÍNY](#)

[GERMÁNSKÁ NOVÁ MEDICÍNA® \(GNM\)](#)
